

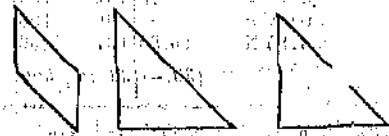
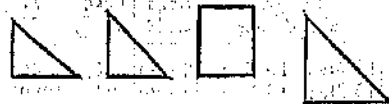
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1979. Έστία. Εκδίδεται κατά ημερησίαν. Έτος Δ'. Τόμος III, 16 Δεκεμβρίου 1879. Αρ. 207 (155). Δεπτέ. 30. Αθήναι, γραφείον της Έστίας, δόξ. Σταδίου, αριθ. 6, 4^{ος}, σ. 16. Ημερησίως. Σπράγξ του δήμου Ωλιαρίων. — Κινέζου παθήματα εν Κίνα. (Ημετέρας αι Αγγλου Βλάχου). — Όλιγα περί άρθεροειδούς, από Πάνου Θ. Κολοκοτρώνη. — Ψευδολογική σχολή και δ Ζολά, από Αγγλου Βλάχου. — Η άτυχη διαγραφία. — Η Άγία Λουκία. — Δάνειον πνεύμα. — Γνώμαι και σκέψεις ήθικαί του δούκος Δελα-Ροφορνώ (Mec. Γ. Ζωχιού). — Αλήθειαι. — Σημειώσεις. — Νέα συμβουλή καθ' έδωμάδα. 1980. Ιστορική έκθεσις των πράξεων της εν Αθήναις αρχαιολογικής εταιρείας από της ίδρύσεως αυτής το 1837 μέχρι του 1879 τελευταίως. υπό Εδουάρδου Καστόρχη. Αθήναι. εν τω τυπογραφείω Ερμού, 1879, 8^{ος}, σ. 5 και 140. [Εκ της περιουδέστου αυτής έκθεσεως σταχυολογούμεν τὰ έφθμνα: Ο δαιδμος Κυβερνήτης Καποδιστριας διά του Ανδρίου Μουστοξόδου και άλλων ημερίμων εν τω αρχαιοτήτων, όσον οι τότε καιροί συνεχώρουν, διότι και μουσειον αρχαιοτήτων συνίστη εν Αίγινη έπιμελεία του αυτού Μουστοξόδου, όπερ εν τείλει το 1831 ονκ όλιγα αρχαία περιείχε και αρχαιολογικά διατριβάς και έρμηναίς των νεωσι άνευρισκομένων έπιγραφών έδημοσίευσεν, ό αυτός Μουστοξόδου, εν τω έπιγεναία έφημερίδι, έκδομένη από του μαρτίου του 1831. Μετά δε την εγκατάστασιν της Κυβερνήσεως εν τη πόλει της Αθήνας, έπεσήρθη το τότε όπουργείον της παιδείας, πολλές και διάφοροι αρχαιολογικά έρευνας και ένασκαψάς εν τε τη Ακροπόλει, Αθηνών και εν Πειραιεί, έξών ήλθον εις φώς μνημεία, ή ή βαρβαρής και ή εμάθεια των της δουλείας χρόνων, έχε παικιοτρόπως, έξαφανίσει από της όψεως των ανθρώπων. Τότε πρώτον διά της άρθεμένης άνασκαφσεως της Ακροπόλεως, έξηλθον εις φώς, έπιμελεία του διευθύνοντος τή εν τω όπουργείω της παιδείας αρχαιολογικόν τμήμα Λουδοβίκου Ροσσ, ό περιεκαλής της Νίχης ναός, τότε από των Προπυλαίων άφηρέθησαν οικιαδομαί και όχυρώματα βαρβαρών χρόνων, τότε άνευρέθησαν διά των εργασιών ταύτων μέγα πλήθος έπιγραφών εν Ακροπόλει και Πειραιεί, άφών φωτισθείς περιέγραφε τα ναυτικά των Αθηναίων και διαλέκων πολλά των οικονομικών αυτών ζητήματα ή όξυνοότατος των τότε Γερμανών αρχαιολόγων Αίγυστας Βολχχιοις, τότε όυνετάχθη και έδημοσιεύθη, ή μέχρι τουδε διεκριν τα ήμετεροι αρχαιολογικά περί των αρχαιοτήτων νόμοι, — διά του από 18 Ιανουαρίου 1837 έγγράφου του όπουργού της παιδείας Ι. Ρίξου ένεκρίθη από της κυβερνήσεως, ή έρρασις της αρχαιολογικής εταιρείας. Τα συγκροτήσαντα το πρώτον την εταιρίαν μέλη ήσαν 24, διότι τοσαύτα συγγήλον εν τη α' γενική συνελεύσει αυτής, γενομένη εν τη Ακροπόλει από των Παρθένων ατ 28 Απριλίου 1837, εν ή ό αυτός όπουργός της παιδείας Ι. Ρίξος, προεδρεύων της συνελεύσεως, άνήγγειλε την έρρασιν της εταιρείας διά της όπδ της κυβερνήσεως κυρώσεως του όργανισμού αυτής, και προσεκάλεσε τους έταίρους να έλέξωσι το προεδρείον, και τα λοιπά μέλη της έφορείας. Έξελέγησαν δε: πρόεδρος μέν ό όπουργός της παιδείας Ι. Ρίξος, άντιπρόεδρος δ Ι. Κοκκώνης, διευθυντής των δημοτικών σχολείων, γραμματεύς δ Α. Ρ. Ραχκαβής, τμηματάρχης της μέσης και άνωτέρας παιδείας εν τω όπουργείω της παιδείας, ταμίαι δ τραπεζίτης Α. Κομπάρης, μέλη δέ της έφορείας Κ. Πιττάκης, διευθυντής του αρχαιολογικού τμήματος εν τω όπουργείω της παιδείας, Γρόππιος, πρόξενος της Αυστρίας, Ψάπτης, ίατρός και Α. Φωτήλας.] 1981. Sp. Zambellios. Parler Grecs et Romains. Leur point de contact préhistorique. Tome premier, Paris, Maisonneuve et C. 1880 σ. X. -250. [Υπό των άνωτέρω τίτλων ό εν Ιταλία τών ποιούμενος τας διατριβάς διαπρεπής ήμών λόγιος κ. Ζαμπέλιος Ζαμπέλιος έδημοσίευσεν τον πρώτον τόμον (Α—Κ) συγκριτικού έτυμολογικού λεξικού σκοπούτος να διαλευκάνη την έτυμολογίαν την έως τώρα άνεξετάστον ή κακώς

έξετασθείσαν πλείστον εκ της έλληνικής. (ήτις είνε και ή βόσις του λεξικού), παραγομένων λέξεων των νεωτέρων ρωμαϊκών γλωσσών και ιδίως των γαλλικών και ιταλικών διαλέκτων. Του λεξικού προτάσεται γαλλιστί γεγραμμένον προοίμιον, όπερ έξηγεί της περί την ρωμαϊκήν γλωσσολογίαν έμβριθείς μελέτας του συγγραφέως του επί δέκα μακρά έτη μοχθήσαντος προς παρασκευήν του περί ούδ λόγου βιβλίου, όπερ τω όντι είνε ο πρώτον μακρών και εδουνειδήτων μελέτων. Κατά τον συγγραφέα, ό τρόπος καθ' όν μέχρι τουδε ήρουντο ή κατέγογη όπως είνε των λέξεων των νεολατινικών γλωσσών έχει πλημμελώ. Της γαλλικής π. χ. γλώσσης και ένκειν, το όποιον λέγεται περί της γαλλικής γλώσσης δυνάτατις άναλόγως να έφαρμόση και εις τας άλλας νεολατινικές γλώσσας—ή ιστορία και μάάλιστα το κύριον της γλώσσης συστατικόν, οι λέξεις, ή λακτικώς θσαυρός, χρονολογείται συνήθως από της έποχής καθ' ήν οι Ρωμαίοι έστρέψαν το κράτος αυτών εν τη Γαλατία. Η έπίσημος εισαγωγή της λατινικής γλώσσης, λίγους, κατέστη βασιμύδον άχρήστους, τας κελτικές της κατακτηθείσης χώρας διαλέκτους, ατίνες εις το έξής ήχη μόνον σποραδικώς άφηκαν διόγνωστα. Πραδότερον, ή όπδ των Φράγκων κατέπέτησε όπρεθεσία της διαλατινικής ένεργείας της λατινικής γλώσσης, εισήγαγεν άεαδώς εις την Γαλατίαν υπό άλλας λέξεις γερμανικές. Αλλά εύλόγως παρατηρεί ή ήμετερος Ζαμπέλιος, ότι την γλώσσαν την γαλλικήν όν την άπτελέσει μόνον ή έπίσημος λατινική γλώσσα και ή γερμανική. Υπάρχουσι πλείστα άλλα στοιχεία, άτινα συντέλεσαν εις τήν γαλλικήν γλώσσαν, ότι σήμερα είνε, τα δε στοιχεία ταύτα είνε οι όροι οι κοινωνικοί, οι πολιτικοί, οι έμπορικοί, οι γλωσσολογικοί, εν ος εδρίσκοντο τα διάφορα κελτικά φύλα πρό της ρωμαϊκής κατακτησεως. Καθ' ός έδηλον ότι χρόνος εδρίσκειτο εις εις τα σπάργανα ή λατινική γλώσσα, πλείστα άπαικία αίολικά, δωρτικά, λυονικά, διασπαρμέναι άνα τας άκτας της Μεσογείου, διείδον μετά ταχύτητος θασμασίας τας ίδιαις διαλέκτους, τα ήθη, τα έθιμα, τα έθνικά καθέδρματα από της Σικελίας μέχρι των όρίων της Ιταλίας και από της Μασσαλίας μέχρι των άκτών, άς προσδέχγει ό Ατλαντικός Ωκεανός. Δέν είνε δε μόναι αι κατά τον τρόπον τούτον εισαχθείσαι παρά τοις Γαλάταις έλληνικαι λέξεις. Καί δι' άλλων όδων μεταγχετέτο εις την Κελτικήν ή έλληνισμό. Πλήν δε των έλληνικών στοιχείων, άτινα περιείχεν αυτή ή λατινική γλώσσα ή έκκριτος και έπίσημος, δίν πρέπει να παρλή ή άληθής έπιστήμων ότι πλείστα λέξεις έλληνικαι εισέδυσαν και δεα της κοινής των Ρωμαίων γλώσσης, της rusticae, ήτις βιβλικώς θα διεδίδετο πολύ εύκολότερον ή ή έπίσημος, διότι ήτο ή γλώσσα των στρατιωτών και των δούλων, ή γλώσσα του όχλου, ή γλώσσα των εργατών, οφίνες έξ Ιταλίας προερχόμενοι παρηκολούθουν των ρωμαϊκών λεγιώνων τα νικηφόρα σιγήια. Η γλώσσα έκείνη ή rustica τόσον διέφερε, κατά την όφρασαν παρατήρησιν του κ. Ζαμπέλιου, της έκκριτου, όσον ή δουλεία της έλευθερίας. Τετα λοιπόν στρώματα έλληνισμού συντέλεσαν μετά της λατινικής γλώσσης κοινής τε και έκκριτου, της γερμανικής και της κελτικής εις τον καταρτισμόν της τε καθολικής σημερινής γαλλικής γλώσσης και των κατ' έπαρχίας δημοτικών αυτης διαλέκτων. Πρώτον μόν είνε ή έλληνισμός, ή κατά τους παλαιότατους χρόνους εισαγωγίσε εις την Γαλατίαν, έπειτα έρχεται ό διά των Ρωμαίων εισαχθείς και τέλος από των χρόνων της Αναγεννήσεως έξακολουθών εις τώρα να εισέρη. Τοιαύται είνε αι σφέταται παρατηρήσεις του κ. Ζαμπέλιου, ατίνες όπάρχουσι ολοναι αι βόσις του όλου βιβλίου. Δέν είνε βεβαίως δυνατόν να ποσάνθωμεν γνώμην περί των καθέκαστον έκαστον άρθρον διαταί Ιθίας και μάκρας και εδουνειδήτου μελέτης, όδδ' είνε δυνατόν όποκτιμένου του λόγου περί τριούτων συγγραφών άνου της δευσεως παρασκευής να τολμή τις να κρίνη. Έκείνο όμως άπιο έλικρινώς και άνου φόβου διαφεύσεις άθναται τις να όμολογήση είνε, ότι ή άνη ή και δι' άλλων αυτού συγγραφών γνωστός και εν τη έαυτου πατρίδι και έτω των όρίων αυτης παρέχει σήμερα εις την γλωσσολογίαν άξιολογώτατην

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

938.

Διά τῶν ἀνωτέρω σχημάτων νά σχηματισθῇ τὸ ἐπόμενον σχῆμα:

939.

[Ἐξ ἄλλης δοθεῖται ἡ ροκίον.]

940.

Διά τῶν 28 κόκκων τοῦ δομένου σχηματισθῶν ὀρθογώνιον, ὃς τινος αἰ ὀριζόντιοι, αἰκάθετοι καὶ ἡ διαγώνιος πρόσθεσις νά δίδωσιν ἀριθμὸν 21. Τὰ διπλά κόκκαλα λογίζονται διὰ τὸ ἕμισυ τῆς ἀξίας τῶν.
Ἐν Ἀθήναις, τῆ 8 Δεκεμβρίου 1870. ERNEST PELLISSIER.

941.

Ἐστὶ γαλλικὴ λέξις ἔξ 23 γραμμάτων (15 συμφώνων καὶ 8 φωνηέντων).

942.

Ἐστὶ ἀριθμὸς, ὃς τινος τὸ τετράγωνον εἶναι 702 φορές μεγαλύτερον αὐτοῦ.

943.

Διά τῶν λέξεων τοῖς αἰ, οἰ, ηἰ σχηματισθῶν ἱστορικὸν τὸ ὄνομα.

944.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις τετραγωνίδοις θέσον τοὺς ὀπολείτο- μένους ἀπὸ τοῦ 1-25 ἀριθμοὺς ὅπως αἱ διαφοροὶ πρόσθε- σεις (κάθετώς, ὀριζοντίως καὶ διαγώνως) ᾧσιν ἴσῃ.

	2			
				8
		1		6
				4
	3			

945.

Μὲ τὰ πρῶτα ὀλίφιν καὶ ὀλοφυρμὸς ἐκφράζω
Μὲ τὰ πρῶτα τελευταία φῶς καὶ πῦρ παρουσιάζω.
Εἰς τὸ ὄλον μὲν ὀρίσκεις ἄνθρωπον μὴ ζῶντα πλέον,
Ὅστις κεῖται εἰς τὸν ἕδον, μεταμελημένος, κλαίων.

946.

Mon premier, abîme profond,
Confient tant de mon tout dans sa majesté sombre,
Qu'il faut au plus savant beaucoup de mon second.
Avant que de pouvoir en soupçonner le nombre.

947.

Mot carré syllabique.

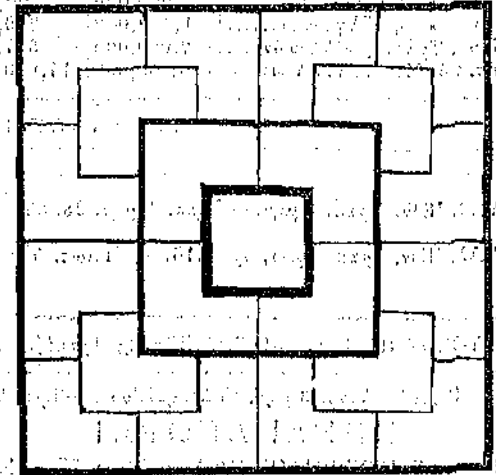
[Ἐξ ἄλλης δοθεῖται ἀκόσμητος.]
Plus a de force mon premier
Plus est rapide mon deuxième.
Chaque année, au printemps, cher lecteur, alors même
Que pousse la tulipe, on peut voir mon dernier.

948.
Si j'ai de mon premier, quand mon second viendra,
A l'abri de mon tout certes il me mettra.

949.
Métagramme.
Fleuve célèbre d'Italie.
Ce qu'a l'homme de qualité,
Terrible carnassier d'Asie.
Insigne de la papauté.

950.
A 671 A 13 OR CIEUX
1 TOUT ET 1 13 OR CIEUX

ΛΥΣΕΙΣ

929.

A	Δ	Η	Σ
Δ	Ε	Μ	Α
Η	Μ	Α	Ρ
Σ	Α	Ρ	Ε

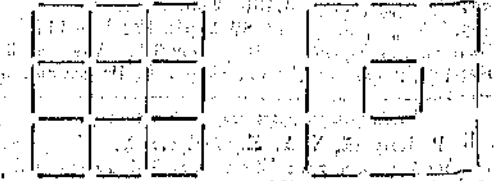
930.

Ἑμῆρα;

931.

21	6	1			
	7	2	3		
	10	11	13	8	
	12	14	15	17	19
16	4	5	9	18	20 = 72.

932.

933.

Ξανθὸς περιτόσσα ὀπάς;

934.

T	A	M
A	V	A
M	A	T

935. Vénérable Vieillard, Venez vite visiter Votre Vigne, Vous Verrez Vingt Vieux Vignerons Vendangeant Vivement. -936. Andes, Sedan, danse. -937. De-cor.